

Sonetul dintre stampe

Daniel Vișan-Dimitriu

Din stampana chinezească îmi grăiește
Un pin ce vrea o viață să rezume,
În scrâșnetul mai vechilor cutume
Din seva-n care, încă, scormonește.

Cuvântul său încearcă să îndrume
Puterea unui vânt ce-l depășește
Pe linii moarte, unde el plătește
Cu ramuri ce se-nclină peste hume.

E trist, căci prea puțini îi mai ascultă
Vorbirea șuierată printre ace
Spre spectatorii care nu exultă.

E-o falsitate care îmi displace!
Mă distanțez de vorbăria-i multă ...
Cocorul de pe-o altă stampă tace.